

Sygn. akt: I C 437/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bił
Protokolant:	Sekr. Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki R. K. kwotę 15.133,86 zł (piętnaście tysięcy sto trzydzieści trzy 86/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 29 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki R. K. kwotę 4.375,- zł (cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3.600,- kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazują ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Szczytnie kwotę 133,40 zł tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa

Sygn. akt I C 437/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 8 marca 2018 roku **powódka B. Ł.** wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 15.154,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podała, że w dniu 27 marca 2017 r., doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki B. o nr rej. (...) należący do powódki. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej zawartej z pozwanym Towarzystwem (...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego i sporządzeniu kalkulacji naprawy na sumę 10.657,26 zł , pozwany ostatecznie odmówił wypłaty odszkodowania podnosząc, że uszkodzenia pojazdów nie korelują ze sobą. Odmowa wypłaty odszkodowania jest bezzasadna a dochodzona kwota odpowiada kosztom przywrócenia a pojazdu do stanu sprzed szkody.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zakwestionował swoją odpowiedzialność co do zasady albowiem szkoda nie mogła powstać w okolicznościach podanych przez powódkę, gdyż uszkodzenia pojazdów nie korelują ze sobą i uszkodzenia pojazdu powódki są nieadekwatne do uszkodzeń pojazdu sprawcy szkody. Sprawca szkody złożył oświadczenie opisujące okoliczności zdarzenia jedynie dla pozorów.

Jednocześnie pozwany zarzucił, iż powódka domaga się zawyżonego odszkodowania albowiem pojazd można naprawić taniej w warsztatach współpracujących z pozwanym i zastosowaniem tańszych zamienników zamiast części oryginalnych.

Podniósł, że pojazd została nieprofesjonalnie naprawiony wcześniej a z tytułu wcześniejszych szkód wypłacono na rzecz właściciela kwotę 39.376,81 zł..

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 marca 2017 r. w S. P. Z. jechał samochodem marki T. (...) nr rej. (...). W trakcie wykonywania manewru cofania z ulicy (...) w kierunku ulicy (...) nie zachował szczególnej ostrożności, nie zauważył nadjeżdżającego ulicą (...) i mającego pierwszeństwo samochodu marki B. nr rej (...) kierowanego przez syna powódki D. Ł. i doprowadził do kolizji pojazdów, w trakcie której tył samochodu T. uszkodził prawą stronę samochodu B.. Kierowca pojazdów spisał oświadczenie opisujące przebieg kolizji i przyjmując odpowiedzialność. Syn powódki po powrocie do domu poinformował powódkę o kolizji. W pojeździe była wówczas uszkodzona prawa strona.

(dowód: zeznania świadków P. Z. z dnia 11 lipca 2018r. [00:05:44-00:14:47] D. Ł. [00:15:21- 00:19:06], oświadczenie w katach szkody oraz k.47, zeznania powódki z dnia 11 lipca 2018r. [00:35:03- 00:44:19])

Powódka zgłosiła szkodę w pozwanym Towarzystwie, w którym posiadał ubezpieczenia OC kierowca pojazdu T.. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego określił koszty naprawy na 10.657,26 zł . Odmówił jednak ostatecznie decyzją z dnia 28 kwietnia 2017r. wypłaty odszkodowania gdyż zakwestionował okoliczności powstania szkody.

(bezsporne , akta szkody – k. 66)

Uszkodzenia pojazdów korelują ze sobą. Odpowiadają one podanemu przez kierowców przebiegowi kolizji. Koszty naprawy pojazdu w związku ze szkodą z dnia 27 marca 2018 r. wynoszą 15.133,86 zł brutto

(dowód: opinia biegłego rzeczoznawcy samochodowego P. M. z dnia 28-29 .10.2018r. – k. 192-212))

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemal w całości .

Zarzut pozwanego, iż nie ponosi on odpowiedzialności za szkodę z dnia 27 marca 2017r., spowodowaną przez kierowcę pojazdu T. posiadającego ubezpieczenie w zakresie OC okazał się bezpodstawny. Okoliczności zdarzenia zostały opisane zbieżnie w zeznaniach świadków – kierowców pojazdów. Zeznania te są zbieżne z opinią biegłego sądowego P. M. z dnia 29 10 2018 r. Z dowodów tych wynika jednoznacznie, iż uszkodzenia pojazdów korespondują ze sobą i brak podstaw do ustalenia innego przebiegu zdarzenia niż wskazany w oświadczeniu sporządzonym przez sprawcę bezpośrednio po kolizji.

Nie są zasadne również dalsze zarzuty i twierdzenia pozwanego co do wysokości szkody jak i związku szkody z dnia 27 marca 2017r. z innymi wcześniejszymi szkodami, za które odpowiedzialność ponosiły inne podmioty.

W celu ustalenia kosztów naprawy pojazdu w związku ze szkodą z dnia 27 marca 2017r., Sąd zasięgnął opinii biegłego sądowego P. M.. Biegły w pisemnej opinii z dnia 28.10.2018 r. oszacował wysokość szkody na sumę 15.133,86 zł brutto. Sąd w całości podzielił opinię biegłego. Jest ona jasna, logiczna i precyzyjna. Została sporządzona rzetelnie przez doświadczonego biegłego i w pełni odpowiada na postawione biegłemu pytania. Opinia zawiera miarodajną odpowiedź na pytanie o koszty niezbędne do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Biegły do swoich szacunków przyjął ceny części oryginalnych niezbędnych do wykonania odpowiedniej naprawy przywracającej pojazd do stanu sprzed szkody oraz przyjął przeciętne stawki robocizny - właściwe dla czasu i miejsca szkody . Zakres szkody wynika wprost z dokumentacji pozwanego sporządzonej w toku likwidacji szkody. W ocenie Sądu, wnioski opinii są wyważone i obiektywne. W związku z tym Sąd podzielił opinie biegłego i poczynił na jej podstawie ustalenia co do wysokości szkody w wysokości 15.133,86 zł .

Zarzuty pozwanego do opinii mają charakter polemiczny albowiem pozwany domaga się dokonania szacunków w oparciu o zmienniki części oryginalnych i niższe stawki robocizny niż przeciętnie występujące na rynku. Zarzuty te nie są trafne.

Zgodnie z treścią art. 363 § 1 kc poszkodowany jest uprawniony do wyboru sposobu naprawienia szkody. W szczególności może podjąć decyzję o przywróceniu pojazdu do stanu poprzedniego w drodze naprawy lub poprzestać na żądaniu zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej odpowiadającej szkodzie.

Ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody (art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z 22 maja 2003 r.), a obowiązek naprawienia szkody polega na wyrównaniu wszelkich negatywnych następstw kolizji – w tym wypadku zapłaty równowartości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu (art. 363 § 1 kc).

Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza, kierowcy samochodu, którego odpowiedzialność wynika z art. 436 § 2 kc. i art. 361 § 1 i 2 kc. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSP 2002, z. 7-8, poz. 103, czy uchwała z dnia 21 marca 2003 r., III CZP 6/03, OSNC 2004, z. 1, poz. 4). Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, niepubl., wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.).

Wskazać należy, że poszkodowany ma pełne prawo do skorzystania z zakładu profesjonalnie zajmującego się naprawą pojazdów, który gwarantuje mu rzetelność wykonania prac blacharsko-lakierniczych na odpowiednim poziomie.

Zaznaczyć także trzeba, co podkreśla judykatura, że obowiązek naprawienia szkody przez ubezpieczyciela nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierzał ją naprawić. Odszkodowanie ma bowiem wyrównać mu uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę. Dla powstania odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela istotne znaczenie ma jedynie fakt powstania szkody, a nie fakt jej naprawienia. Poszkodowanemu w związku z ruchem pojazdu mechanicznego przysługuje w ramach ubezpieczenia OC roszczenie odszkodowawcze z chwilą powstania obowiązku naprawienia szkody, a nie dopiero po powstaniu kosztów naprawy samochodu.

Fakt naprawienia szkody nie ma też znaczenia dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania ubezpieczeniowego, ponieważ wysokość ta powinna ściśle odpowiadać kosztom wyrównania uszczerbku, jaki pojawił się w majątku poszkodowanego po powstaniu wypadku komunikacyjnego, a więc kosztom

przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 22.02.2007 r., I ACa 1179/06, wyrok SN z dnia 16.05.2002 r., V CKN 1273/00, wyrok SN z dnia 16.01.2002 r., VI CKN 635/00

Sąd ustalił zatem wysokość należnego powódce na 15.133,86 zł

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie, 361 kc, art. 363 k.k. i art. 805 kc oraz art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. zasądził na rzecz powódki tą kwotę w pkt I wyroku i oddalił żądanie ponad tą kwotę w pkt II.

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc, art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnienie od 29 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty ponieważ pozwany pozostawał w opóźnieniu, jeśli chodzi o spełnienie świadczeń dochodzonych w niniejszym postępowaniu po wydania decyzji odmowie przyznaniu odszkodowania.

Ponieważ powódka wygrała sprawę niemal a w całości o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc obciążając nimi stronę pozwaną. O kosztach sądowych wyłożonych przez Skarb Państwa orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych